

Пет разлога зашто ћете волети Исидору Мун...

Упознајте магичну, зубичанствену
Исидору Мун!

Ружичасти Зец, Исидорина слатка играчка,
оживео је захваљујући магији!

Какав би био ваш
савршени љубимац?

Исидорина породица је шашава!

Чаробне ружичасто-црне
илустрације!

Какав би био ваш
савршени љубимац?

Јазавичар у жутом капутићу
по имену Мили.
- Фиби

Летећи коњ јер би могао
да ме одведе било где.
- Мија

Снежни јеж јер су они веома слатки.
- Хоуп

Магични летећи једнорог
на ком могу да обиђем свет!
- Лола

Нинџа морско прасе.
- Хари

Ружичаста видра са
скривеним моћима.
- Мадлен

Зец-једнорог, магични зец са крилима
и рогом једнорога.
- Ајрис

Породично стабло

Моја мама,
грофица Корделија Мун

Бебица Медени Цветић

Мој тата,
гроф Бартоломју Мун

Ја!
Исидора Мун

Ружичасти Зец

За вампире, виле и луде широм света!
И за Ерин Грин, краљицу делфина.

Наслов оригинала:
Harriet Muncaster
ISIDORA MOON GETS IN TROUBLE
Copyright © Harriet Muncaster 2017

Isidora Moon Gets in Trouble was originally published
in England in 2017.

This translation is published under arrangement with
Oxford University Press

Translation copyright © 2020 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-03235-2

УПАДА У НЕВОЉУ

Харијет Манкастер

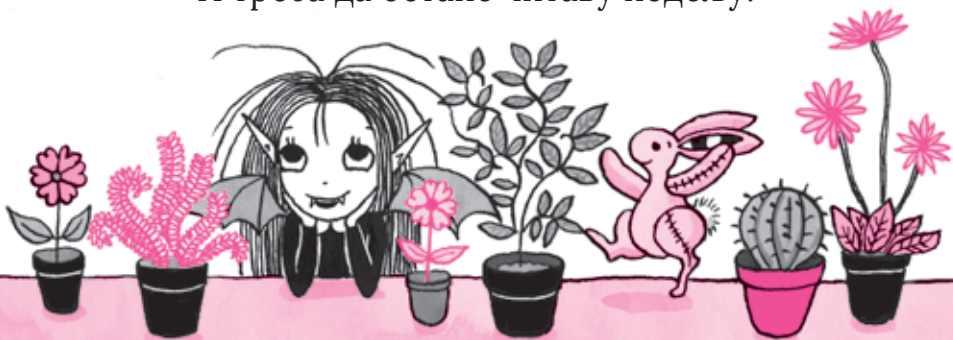
Превела Бранислава Маодуш

Прво поглавље

Била је недеља после подне и ја сам
узбуђено скакутала поред кухињског
прозора. Моја рођака, вештичија вила
Мирабел, долазила нам је у посету!

И треба да остане читаву недељу!

„Одавно је нисмо видели“, рекла је мама, која је правила посебну тарту поводом Мирабелине посете. Штапићем је мешала смесу и из чиније су излетале мале варнице.

„Знам“, казала сам. „Осмислила сам нове игре које можемо да играмо са кућицом за лутке!“

„Дивно!“, обрадовала се мама.

Изненада, Ружичасти Зец је почео да скакуће по кухињском пулту и показује шапом према прозору. Ружичасти Зец је био моја омиљена плишана играчка па га је мама оживела магијом. Она може да ради такве ствари јер је вила.

„Стигла је!“, повикала сам. „Мама! Погледај!“

Мама је на тренутак престала да меша торту посматрајући Мирабел како се спушта у башту на метли. Изгледала је веома гламурозно.

„Волела бих да и ја имам метлу“,
уздахнула сам чежњиво.

Мама ме је загрлила.

„Крила су много лепша од метле“,
рекла је. Спустила је чинију са смесом
за тарту па смо обе изашле у башту.

„Мирабел!“, узвикнула сам, дотрчала до ње и снажно је, рођачки, загрлила.

„Тако ми је драго што те видим!“

„И мени је драго што тебе видим!“, повикала је Мирабел узвраћајући ми загрљај. Носила је шиљати црни шешир и сјајне чизме на шнирање, које су изгледале веома модерно.

„Где је теча Бартоломју?“, упитала је Мирабел док смо се пењале степеницама у моју собу у торњу.

„Ох, он још спава“, одговорила сам.
„Знаш, тата увек спава током дана. Не може да поднесе сунчеву светлост.
Устаће у седам увече на доручак!“

Међутим, управо у том тренутку
зачула сам ларму са ходника на спрату
и тата се спустио низ степенице према
нама, док му је вампирски плашт
лепршао и ширио се иза њега.

„Ох!“, повикао је. „Моја омиљена
мала рођака!“

„Здраво, тече Бартоломју“,
рекла је Мирабел.

„Допада ми се твој
плашт!“

„О, хвала“, озарио се тата. „Знаш, то је чисти баршун!“ Тата воли да добија комплименте. Вампири много пажње посвећују дотеривању.

„Хајдемо, Мирабел!“, рекла сам провукавши се поред тате даље уз степенице. „Морам нешто да ти покажем. Та-да!“, узвикнула сам када сам отворила врата. Усред моје собе налазила се кућица за лутке. Прекрила сам је украсним светиљкама. „И погледај!“, показала сам сићушну трпезарију. „Припремила сам чајанку добродошлице за тебе!“

У маленој соби налазио се малени сто, а на њему малена гозба.

сладкий

„Све је ово права храна“, рекла сам поносно. „Чак и ови малецки сендвичи. Правила сам их читаву вечност. И погледај! Слаткише сам направила од украса за тарту!“

Мирабел је била запањена. Узела је један сендвич и убацила га у уста.

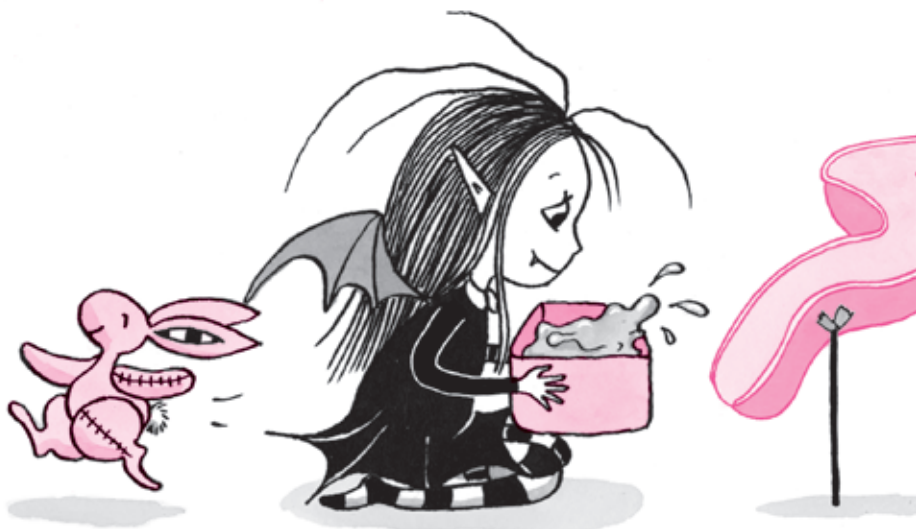
„Са путером од кикирикија!“, одушевила се. „Њега највише волим!“

„И ја!“, повикала сам срећно.

Селе смо заједно да једемо док је Ружичасти Зећ скакутао по соби. И он је био узбуђен што је Мирабел дошла у посету.

„Идем да напуним базен“, казала сам отресајући мрвице са хаљине.

Последњи пут када је Мирабел била у посети, правиле смо базен за лутке од посуде за сладолед, а тобоган смо направиле од залепљених пластичних сламчица. Он се од крова куће спирално спуштао до базена. Пожурила сам у купатило и вратила се са посудом за сладолед препуном воде.

„Још сам се нечега досетила“, додала сам док сам спуштала посуду у подножје тобогана. „Могле бисмо да направимо лутке које ће изгледати као ми! Лутку Мирабел и лутку Исидору, да живе у кући и спуштају се низ тобоган! Имам много комадића различитих тканина. Мислила сам да би то баш било забавно. Желим да моја лутка носи црну балетску сукњицу.“

„Хм“, рекла је Мирабел, а очи су јој изненада несташно засветлуцале. Јасно ми је било да је и њој на памет пала једна од њених *идеја*.

„Имам бољи план“, казала је.
„Играње луткама је досадно. Хајде да